

Kak n: božni Ludžo su potajkim čišami, kiž wot tajkeje Gzesze niczo newedža? Ale kak wele nesbožnišči su čišami, kot: siž to wot tych Zandzelow, Zaposchtolow, aby drubich Prjedarjow slyšcha, so je Boh tu člowfsku Naturu tak nadnje domapytal a ju na so wsal a schewschitke Stworenja postajil, a to kedzbu nimaju, tejs so na tym neswešela? Haj nesbožni Ludžo dyr: bja to sawjeszje bycz, totsiž to neczuja a žadny Trost a Wešesse steho nimaju. Schto wot dyrbinny wot tych prajicz, kot: siž tajku sbožnu Wuczbu lestruja, satamaju a pscheszjehaju? Dyž bes wele Bratrami jedyn kwulskemu Knesej posbjeneny budze, kak budža czi drusy Bratšjo rošwešeleni! Kak moža woni so teho wošozny trostchto: wacz! Kajž my to na Josephowym Bratrami widzimy we prjenich Knihach Moj: sašowych, jako so won tymšamym šjewi. A je wjerno, to je jena wulka čjelna Wešelo: šoz. Saha da pak to pschindze, so so my na tajkej newureknenej Gzeszi a Krasnoszi tejs newešelimy, a nam to nochze tak Wutrobi hiez, so bychmy tehodla Boha kwalili a jemu so dzakowali, so je Boži Ssyn nasche Gzjelo a Krej na so wsal, a njek horjekach šedzi na Prawizy Božej a je Knes wo: sche schitkich Stworenjow?

Schtuž by to prawje do Wutrobny sapi: šacz mol, ton dyrbjal schak teho Gzjela a teje Krwje dla, kotraž tam na Prawizy Bo: žej je, schitko Gzjelo a Krej na Semi lubo: wacz, a so wjazy se žanym Gzlowekom ne: njewacz. Tak dyrbjala we Wokomiknenju ta horjewšata člowfska Natura Krystušowa nascheho Boha schitke nasche Wutrobny tak s Wešeloszju napelnicz, so niwy žane njewne a nepšheczelne Wyšlje nebychu do neje vschi: schte. Haj, šdobnje dyrbjal jedyn kojždy Gzlowek teho drubeho wulkeje Wešeloszje dla na Nukomaj nošycz, tajkeho nascheho Gzjela a Krwje dla.

Dale schtuž by tajke Snamjo se šwojej Wutrobu derje sapschijat, so je so Boži Ssyn Gzlowek narodzil, ton so schak wot šwojeho Knesa Krystuša nemol niczeho Sle: ho, ale schitkeho Dobrego nadziyecž. Psche: tož ja derje wjem, so so šam na so rad ne: njewam, tejs šebi niczo Sleho nepožadam čiz: nicž. Njek wot je Krystuš runje ton, kiž ja šym, je tejs jedyn wjerny Gzlowek, kaha da by mol won šam se šobu, to je, šnami, kiž my jeho Gzjelo a Krej šmy, šlje mjenicz?

Sjenym Sšlowom: Dy by to ho: rjewšate Gzlowestwo teho Ssyna Božeho prawje Wutrobi wšate bylo, da by wono lute wešete Wutrobny a Sšwedomnja na: čzinito, a we Wokomiknenju bychu schitke šurowe Heremylje teho Njewa Božeho so ro: šeschkrjete a šahinyte, jako ta Vijenza, to Wut: tuwenje Sodoma a Gomorry, a drube wjazy.

Schitko to dyrbjalo we Wokomiknenju šahinycz, do bychmy šwjerjazej Wutrobu špominili na teho jenicžkeho Gzloweka, kotryž je Boh, a je tu kudu člowfsku Naturu tak čzesit. Pschetož we tajkim Snamenju ne: možu schak niczo drube widzicz, schtož by jeho nawabito člowfsku Naturu horjewšacz, hacž lutu newureknenu Luboš knam, kiž my pre: dy psches Boži Njew kwjecznej Sšmerczi sa: tamani ležachmy. Nejšu pak to zylje nesbo: žni Ludžo, kajž predy prajili šmy, kotsiž to slyšcha, a je tola kedzbu nimaju, ale wo: staja tajki Schaz ležo, myšla jeno na to, kak bychy te Kraschzje s Penesami napelnili, krasnje twarili, wulku Pychu wedli, a šwo: jeho Blisheho šazpili, hidžili a šanicžowali re. To čzini ton schkodny Gzert pola tych, kotsiž Bože Sšlowo šazpja a temu Gzertej Mjesto dadža, so won jich Wutrobny šaslepi, so woni žadny šusk wot teje Wešeloszje, wot kotrejš ton Zandzel tudy prjeduje, widzicz nemoža.

To je tak jena Schtuka, kotraž naš ktaj: kej Wešeloszi a sbožnej Gordošzi nawabicž